

Zdenko Kodrič

OBLETNICA MATURE

ali

REMONT V RAJU

Osebe

39-letna MARTA

39-letni TOMO

39-letni VIKI

39-letni ZORČI

27-letna NATAKARICA

© Zdenko Kodrič

september 2008

Manjša dvorana. Praznovanje obletnice mature. Končujejo se ostri, hitri, hardcorovski akordi pesmi Oj, mladost ti moja benda Rukola (štiri pevke). MARTA stoji na stolu, okrog nje plešejo ZORČI, VIKI in TOMO, v ozadju NATAKARICA. Pevka vpije v mikrofon: »Zadnji komad, družba! Lahko noč! Hvala!« Pevke odložijo bele peruti z ramen. MARTA sestopi in pripenja tipom peruti na hrbet. Ko se bend umakne, tipi zaploskajo in nazdravijo.

ZORČI

presenečeno. Kje si jih našel? Fenomenalne pičkice!

TOMO

navdušeno. Od mojega nekdanjega šefa hčerka pa njene prijateljice. Tudi one so z naše bivše gimnazije. Šus v glavo! Pičkice bojo še popularne!

VIKI

umirjeno. Jaz imam rajši ...

ZORČI

Vem, Viki, bolj počasno, bolj harmonično, bolj intelektualno, neslišno muziko, poznam te! Marta, zapoj mu njegovo! Mi bomo pa zraven malo brundali.

MARTA soprano napев:

Gaudemus igitur,
iuvemes dum sumus!
Gaudemus igitur,
iuvemes dum sumus!
Post iucundam iuventutem!
Post molestam senectutem!
Nos habebit humus! Nos habebit humus!
Vivat academia, vivat profesores!

TROJICA bas odmev:

Oj, mladost ti moja,
v flašah plus, v žepih minus.
Kam ušla si, kje si?
Ti moja sol in humus.
V starem trsu še nesluten,
v mladem vinu že občuten;
kot za mlado žrebe oves,
sladek je mladosti sloves ...

MARTA

odločno. Trapasto se mi zdi tole petje! Kot da imamo raka v zadnjem stadiju.

Z lahnimi, belimi perutmi na hrbtu sedejo k mizi z dvanajstimi stoli. Na mizi steklenice, plastenke z vodo, prazni in polni kozarci, jedi na pladnjih, aktovka, svečniki in vase, na steni slike tikožitij in napis MI - Z DRUGE GIMNAZIJE, pod napisom TV ekran, vključen MTV. Ura kaže točno dvanajst.

VIKI

A so drugi res šli?

ZORČI

prikima, z mize potegne aktovko in jo odloži pod mizo. Čuj, Viki, že cel večer me muči: zakaj si tako neokusno oblečen? In s to kurčeve rutico okol vratu? Kje si to videl?

VIKI

Mislil sem, da bomo zunaj.

ZORČI

Še nikoli nismo bili! Totalno si dezorientiran, zmeraj imaš neka pravila: ko si zunaj, trenirkica; ko si not, kravatica. Kaj ti piše tam gor? Pizdarija?

VIKI

odkima in povleče majico navzdol. Pia desideria! Pobožne želje.

ZORČI

Latinsko?

VIKI

prikima, iz žepa povleče kolebnico. Danes sem v popolni telovadni opremi in hudi življenjski formi.

MARTA

odpre torbico, iz nje vzame ogledalce, se šminka, ureja frizuro. Ne ti meni o življenjski formi! Nam smrt trka na vrata.

VIKI

Marta, daj, skuliraj se, o smrti pozneje. Zorči, a nisi ti na vabilo za to nocojšnjo veselico napisal: pridite, poveselite se, s prihodnostjo ne bo nič, v raju imajo remont!

ZORČI

ogorčeno. Ja – pa kaj? A ni res? Imaš penzijo? Nimaš! To pomeni, da raja in nebes ni! Jasno?

VIKI

Meni ni!

ZORČI

ukazovalno. Daj nogo gor! Ne na mizo! (Ni treba, da jo vsi vidijo. Vsak človek ima oči! Če pa je slep, mora imeti fantazijo v glavi.) Kar na moja kolena nogo, ne boj se, Viki! Vauu! Čist nove adidaske! Se ti spoznaš na športno obutev? Laufat sem začel – srce pa to, ne bom ti razlagal – kako politiko imaš ti do copat? Za dva tisoč metrov: moram imeti gladek ali grob podplat, daj, obrni taco, kake imaš ti? Čist gladke!

VIKI

Te so za dvoranski tenis.

MARTA se ubada z Vikijevimi perutmi, se nasmija, odkimava za njegovim hrbtom.

ZORČI

No, povej, mora biti razlika? Če je razlika med trenirkami oziroma

hlačkami, je tudi med copati? Kolesarji imajo pajkice, košarkarji kikle, smučarji oprijete kombinezone ...

VIKI

Ja. Tako nekako. Za šprint so šprintarice, te so za zelo kratke proge, sto metrov, razumeš. Za dolge, ne vem, tudi take, ampak z drugačnimi štoplčki.

TOMO

Fuzbalerji imajo okrogle in debele štople na kopačkah. Je res?

VIKI

Ja, jih imajo, ker se valjajo po travi. Saj jih poznaš – centerfore – brez štoplov jih z žerjavom ne dvigneš z igrišča!

TOMO

Kake copate pa imajo maratonci? A je res, da ti norci tečejo bosi? Jaz bi tekel maraton le pod pogojem, da sem ptič.

VIKI

prikima. Um je najhitrejša ptica.

TOMO

Ko si prišel sem not, ne vem, mogoče se motim, si imel solzne oči. Kaj je bilo?

VIKI

Kaj? Solzne? Mogoče zato, ker sem z mopedom in je zunaj že malo hladno.

ZORČI

Zdaj lahko daš taco dol!

VIKI

Ne še, Zorči! Malo potrpi, po tleh vleče hlad.

TOMO

Res imaš lepe copate. Daj sem kolebnico!

VIKI

Niti pod razno. Moja plesalka. Ti jo predstavim? *Dvigne kolebnico.* Tina Maze!

TOMO

Lepo te prosim! Družba, družba! Imam en predlog, poslušajte ...

ZORČI

zamahne proti Tomotu. Tomo, tiho bodi!

TOMO

Sekundo! Poslušajte ...

ZORČI

grdo pogleda proti Tomotu, se umakne od Vikija. In ti, sošolka? Moja ljubica? Nocoj si ful lušna, rajcig kot še nikoli! Fensi!

MARTA

Ne gobcaj, Zorči! Ves čas me ignoriraš, zdaj pa fensi. Besede - niti ene ti ne verjamem!

ZORČI

Niti ene? Martica, tega ne morem verjet! Vikiju pa vsako; njemu, ki non-stop zeza in blefira? Totalno si se spremenila! A se te lahko dotaknem? Daj roko na mizo! No, daj! Čutiš? Gledaš me v oči, misliš pa na tisoč drugih stvari, daj roko, bližje, čutiš? Hladno? Vroče?

MARTA

Ne delaj se trapastega!

ZORČI

Niti ene besede mi ne verjameš več? Kaj se je zgodilo s tabo?

MARTA

Nič. Verjela sem tebi nekoč, danes nič več.

ZORČI

Zakaj? Danes sem pred sošolci govoril same fine reči, resnične, kolosalne, oponašal Huga Chaveza, Elvisa, Heleno Blagne in Margarino Česen ... Jasno, nisi me slišala, ker si zamudila! Vprašaj Tomota!

MARTA

Tomota? Misliš, da sem z drevesa padla! On govorí točno tako kot ti, ponavlja za tabo. Zorči, kaj me tako gledaš, malo me zapeljuješ? Bi me šlatal rad?

ZORČI

Rad bi pogruntal, katere rokavice ti pašejo? Gumijaste? Take za kuharice ali take - usnjene - za poštarice? Svilene so za profesorice, iz lateksa pa za mazohistke. Zate so primerne ...

MARTA

Svilene. Svetleče. Čez komolec.

ZORČI

ji boža roke. Te so zapeljive.

VIKI

Spogledovanje je zapeljevanje v narekovajih.

ZORČI

dvigne glavo, gleda v strop. Tomo, se spomniš, pri Vikiju sva bila, gagnil mu je tastari, oprosti, Viki, umrl je tvoj oče, takrat sva videla, ne vem ...

TOMO

Seveda se spomnim, takrat sva mislila, da bo konec sveta.

VIKI

A ne bi šli domov? Sami smo ostali. Poglejte, koliko je ura!

ZORČI

Ti kar zgini, jaz bom nekaj ostrega spil in presekal to sranje. Kdo plača zadnjo rundo? Kelnarica! Kelnarica!

Vstopi NATAKARICA. ZORČI jo odslovi z značilno kretnjo roke. NATAKARICA odide.

VIKI

Natakarica, se reče, gospodična natakarica! Marta, daj mi vodo!

ZORČI

Ne zajebavaj s to vodo! Od rje boš škripnil! Spij kozarec vina z nami, s starimi frendi! Boš viski, Viki?

VIKI

Ne bom! Dobro veš, da žganega ne pijem.

MARTA

Nadaljuj! Začel si: »Gagnil mu je stari ...«

ZORČI

Okej. Počitnice so bile, hodil sem v tretji letnik ...

ZORČI spije na dušek. Enako naredi TOMO.

VIKI

Ti nikoli!

ZORČI

Nehaj zajebavat. Misliš, da si samo ti študiral?

VIKI

Jaz in Marta sva, vidva sta falirana skozinskoz ...

TOMO

Kaj sva midva? Falirana? Si ti čisto nor, tvoji možgani so zreli za temeljit remont? Končal sem faks, ti teslo! Pošteno. Plačal kot nor, ampak doštudiral, nimaš pojma, taki predmeti, da ti mozag stane, fizika, organska kemija, zakaj je voda tekoča, kaj je črna luknja, kdo je izumil silikon, zakaj je živec skravžlan, zakaj epoksidna smola diši ...

VIKI

Tomo, ne delaj teatra!

TOMO

Lepo te prosim, saj ga ne delam, teater je tu od nekdaj, kaj bi rad!
Opraviči se!

TOMO migne z glavo proti občinstvu, stopi na rampo. Pridruži se mu VIKI.

VIKI

(Opravičujem se – ampak da ne bo kakega nesporazuma – opravičujem se samo tistim, ki pozorno poslušajo, in, ki vejo, za kaj gre.)

ZORČI

Ne reče se kakega, ampak kakšnega nesporazuma! Okej. Vikiju je gagnil tastari. Dopoldne sem z njim delal na parceli, ne vem, kopala sva temelje za Vikijevo hišo ...

VIKI

Za mojo?

ZORČI

Dvigne kozarec proti Vikiju in pije. Viki, tebi je umrl tastari ...

VIKI

ponudi kolebnico gledalcem v prvi vrsti. Vem.

ZORČI

Dopoldne je bil zdrav, popoldne ga ni bilo več. Pri nas je navada, da mrtvega prinesejo v sobo in pokličejo človeka, ki ga potem sleče, umije, obrije, lepo obleče, pokliče najbližje: ženo, otroke ... Tip zmeraj k sebi pokliče pomočnika ... Na prvi pogled simpl ko pasulj, ampak potem ... Težko sranje!

MARTA

A je stranišče čisto?

TOMO

Greš kadit?

ZORČI

Nikamor ne hodi, poslušaj do konca! Poučno je! Tisti tip je zmeraj poklical pomočnika. Še zdaj ga vidim: odpre vrata na hiši – star, visok, suh, sključen – stopi na stopnice in nas premeri od glave do peta. (Tam smo zaradi radovednosti.) Veliko ljudi se je zbral, Vikijevega tastarega so imeli radi, nepričakovano hitro je umrl in v takšnih trenutkih ne moreš stisnit repa med noge in spizdit. Ostal sem tam in čakal, ne vem, mogoče sem mislil, da bo oživel. Pa ni: padel je in se ni več pobral. Infarkt ga je totalno ubil ... Ko tip spet zakroži z očmi naokoli, se njegov pogled ustavi na meni. Spogledava se, o hudič, kaj hoče stari kripl od mene? Dvigne roko, vame uperi svoj sloki kazalec: »Mulc, ti, ja, pridi gor!« Otrpnem, potem kot hipnotiziran stopim na stopnice, malo postojim, oklevam ...

VIKI

se vrne k mizi. Če ne bi kopala temeljev ...

ZORČI

Betonirala sva jih!

VIKI

Če jih ne bi, bi bil ata še živ!

TOMO

vzame gledalcu kolebnico in jo vrne Vikiju. Lepo te prosim, to je banalno!

VIKI

Zate je krivda banalna?

ZORČI

Nimaš pravice nakladat, ko govorim o tvojem tastarem. Ko je umrl, te ni bilo, pogreb si komaj ujel, vsa ceremonija je bila na meni.

VIKI

Ateja nosim tu not, z njim sem vsak dan, nisem tak kot drugi, ki jim žalost pomenita pomp in veselico.

ZORČI

Zakaj se tako pačiš, ko govorиш o tem?

VIKI

Pačim?

ZORČI

Grimase delaš.

VIKI

vstane, stopi na stol. Grimase? (A res delam grimase? No, vidiš, da jih ne!)

ZORČI

Tvoj tastari je imel zmeraj lepe in mehke poteze na obrazu. Tudi ko je umrl. Veš, kdo ima take?

VIKI

Vem. Pošteni ljudje.

ZORČI

Ja. In privlačni in tisti, ki ne trpijo, ki imajo čist čisto vest. Na obrazu tvojega tastarega sem opazil neverjetno lepoto, mir, nirvano, umrl je z nasmehom ... Pije.

VIKI

Rekel boš, da je bil kot živ, ko je umrl. Take so nagačene živali.

MARTA

Ne vzdržim več, jaz moram ...

ZORČI

špricne vino proti Marti. Zgini že!

Premolk.

ZORČI

Kaj me zdaj gledaš! Ne greš?

MARTA

Tečen si!

ZORČI

Moja edina šibka točka.

MARTA

pije vodo. Jaz je nimam.

ZORČI

Pojdi scat! Ko se vrneš, bom nadaljeval! Kaj me gledaš? Ne bom te ogovarjal. (Na koncu boš vprašala. V prvih vrstah sedijo najboljši pitbuli, sluh imajo na pecljih.)

MARTA odide.

VIKI

A res misliš, da bo poslušala tvoje fosilne zgodbe? Ko boš začel, bo spet šla scat. Mene - bolj kot tvoje izmišljije okrog mojega ateja - zanima nekaj drugega: po njem ni nič ostalo, bi moralo, kaka nepremičnina, kaka hranilna knjižica, vsaj kaka delnica. Nič. Ti kaj veš o tem?

ZORČI odkima. Premolk.

VIKI

Nič ne veš? Na denar si pa nor!

ZORČI

presliši, se nagne k Tomotu. Nič ne piye - čudno - in lepo zdrži z nami. Nora baba!

TOMO

Nekaj jo očitno zanima, da je z nami. Zakaj si ti prišel, Viki? Težit ali si mislil kaj nategnit?

VIKI

Pod nebom vlada skrajni kaos, položaj je odličen.

TOMO

Koga si želel?

VIKI
Tebe že ne.

TOMO
Ti tudi ne bi dal!

VIKI
Počakaj, boš kmalu videl, koga imam na piki?

TOMO
Lahko trikrat ugibbam?

VIKI
Izvoli!

TOMO
Natakarico? Marto? Sebe?

VIKI
Blizu si, zelo blizu!

VIKI se igra z rutico, obrača jo okrog vratu, zdaj v eno, zdaj v drugo smer.

ZORČI
Kje hodi? Nam je ušla? Grem pogledat?

TOMO
Pa ne! Tebe tudi mika?

Pride MARTA s polno steklenico. VIKI vstane in ji ponudi stol.

MARTA
Kaj me tako gledate? Nekam trapasta atmosfera! Kot da sem res med pogrebcji! Kaj je? Natoči in spije kozarec vina.

ZORČI
Nič! Sedi, punca, in poslušaj, da povem do konca! Okej. Tip me pokliče, grem gor na stopnice, vstopim prvi, pride za mano in zapre vrata. Noter na mizi zagledam človeka. Leži na trebuhi. V zelenem kombinezonu, gor na hrbtni piše komunidala ... To ne piše, malo sem bil zmeden in prestrašen, gor piše komunala, nimam pojma, odkod zelen kombinezon na njem, mogoče ga je zadel na tomboli, dobil na srečelovu, kaj jaz vem, vsak dan ga je oblekel; pozimi in poleti ga je nosil in umazan, umazan je bil tako močno, da dve Henklovi izmeni ne bi bili dovolj za proizvodnjo praška, ki bi tisto umazanijo spral dol.

TOMO
Komu-ni-dala! Ekstra, stari!

MARTA

To s kombinezonom je pa novo ...

ZORČI

Kaj sem ti rekel! Jaz zmeraj na novo. Marta, kje je tvoj?

MARTA

Moj? Doma! Otroka pazi.

ZORČI

Oba? Kje sem ostal? Okej. Tip zapre vrata, stopi pred mene, jaz ga gledam kot izgubljen v vesolju, on pa: »Fant, lepo bova skupaj tega strica slekla, potem ga bova malo umila - vmes ukaže: skoči po vročo vodo - jaz pa bom pogledal, kje so oblačila? Vse bova naredila, da bo Polde lep mrlič, gor bova dala sveže gate, spodnjo majico, belo srajco, hlače, kravato, obleko, lakaste čevlje.« Zakaj pa ti nisi šla k otrokom?

TOMO

začudeno. Malo te premetava simpatja! Kaj je?

ZORČI

Nič. Mama mora k otrokom!

TOMO

Ne moreš si priznat, da si jo izgubil, kaj? Ekstra baba!

VIKI

Mene je tudi metalo, v enem večeru mi je zmešala glavo ...

ZORČI

Vidva bosta tu klobasala! Drug drugemu sta žrla veliko boljše in slajše meso.

VIKI

Tomo je pojedel pljučno, jaz sem dobil kosti.

TOMO

Ker nisi pazil nanjo, nisi je občudoval, nisi ji stregel.

ZORČI

Kaj je Marta? Poslušaš in se učiš?

MARTA

Definitivno odlična šola!

ZORČI

Viki spelje Tomotu punco, ti pa praviš odlična šola ...

MARTA

Utihni, Zorči! Kaj si ti naredil z mano? Spije drugi kozarec.

ZORČI

O tem v mojem lokalnu ne bomo govorili. Zgodovina me ne zanima. Marta, poznaš me, nikoli vsiljiv in zamerljiv, zato imam pravico reči, tu ne bomo prali umazanega perila. Najina preteklost je neki drugi čas.

TOMO

Ja, zgodovina, komaj za gimnazijo!

ZORČI

V zvezi s tem se splača nekaj povedat. Kaj sem jaz v tej klinčevi preteklosti, o kateri načelno nočem govorit, koristnega naredil? Pred kratkim sem spoznal, da sem težek dobrotnik in da mi tega nihče ne prizna ... Kaj me gledate? Kdo je šel umivat truplo? Kdo organizira obletnice? Kdo dela zastonj?

MARTA

Dobrotnik za mrtve! Slišala nikoli.

TOMO

Lepo te prosim, utihni! Naj pove do konca!

MARTA

Zakaj si dobrotnik?

ZORČI

Ker dajem, ker namesto drugih nastavljam bučo, ker vsakemu pomagam – zato! Začnem ga slačiti. Počasi, roke si mi tresejo ...

VIKI

Ne govari več! Dost te mam! Marta je povedala, kdo si ...

ZORČI

Nič ni povedala!

VIKI

Navlekla pa je, tega ne moreš zanikat!

ZORČI

Kaj je navlekla, kam je navlekla, kakšen izraz pa je zdaj to?

VIKI

Nov, ki ga ti ne razumeš!

TOMO

Marta je želela reči, da nisi to, kar želiš biti, Zorči!

ZORČI

Če ima človek take frende, sovražnikov ne potrebuje! Ampak – jaz sem dober človek! Ne pozabit!

MARTA
Sploh do otrok!

VIKI
Uuu, to pa boli, tu lahko žulj poči!

ZORČI
Ne bo počil! Tebi bo gobec, če te jaz počim! Kaj bi rada povedala? To je zgodovina, rekel sem, da ne bomo o klinčevi preteklosti!

VIKI
Vedno jo nekdo prikliče!

MARTA
Zgodovina to ni, to je realnost! Zorči noče nič slišat o preteklosti, še manj o sedanjosti! Zaprli so te, eto! To sem morala povedat! Zakaj so te? Kar tako? Ker si predober? Dobrotnik?

TOMO
Ne bi ti šla malo scat? Te nič ne tišči?

VIKI
nerodno vrti kolebnico okrog roke. Dost vas mam, jaz grem! Domov bom laufal ... Mogoče s Primožem Kozmusom!

ZORČI
Nikamor ne greš! Nihče ne gre nikamor! Tu bomo ostali, dokler ne razčistimo štosa, na katerega namiguje Marta! Non-stop nekaj mrgoli za mojim hrbotom ... Če hočete lahko pokličem tudi kakšno pričo, razložila bo.

MARTA
Ni treba.

TOMO
Ne blefiraj! Preveč si spila, pa si pogumna čez mero! Pojdi scat!

MARTA
Od dveh kozarcev vina pogumna?

ZORČI
Ona je hrabra tudi brez stimulansov! Je res, Martica?

MARTA
Ja. Pa še kako. Zorči, kaj si naredil s tistimi filmi, z devedeji, s kasetami? Kam pošiljal si robo? Koliko zaslužil?

ZORČI
Kaj? Nisem te slišal.

MARTA
Kaj naredil si z otroško pornografijo?

ZORČI

O tem bi se rada pogovarjala? Okej. Totalno sem zabredel in totalno sem se vsega rešil. Nedolžen sem. Nič nimam z otroki in pornografijo. Fotkali in filmali so drugi, jaz sem svinjarijo samo posredoval. In nisem vedel, kaj posredujem!

MARTA

Svinjarijo? Moja hči je svinjarija zate?

VIKI

si odvezuje in zavezuje rutico okrog vratu. Je to mogoče, Zorči? Nekaj sem o tem res slišal, ampak zelo površno ...

ZORČI

Nisem vedel, da je zraven, nisem gledal fotk, vse je bilo spakirano v celofan, samo posrednik sem bil! Če bi videl, bi vse skupaj izbrisal, vrgel proč, povedal bi ti, Marta!

MARTA

Povedal? Kot povedal si, da me zapuščaš? *Pije.*

ZORČI

Sama si tako želeta!

MARTA

Ne bodi trapast! Rada sem te imela, si bil edini pravi moški v mojem življenju.

TOMO

Matervola! Odtoči, Marta, preveč tankaš! Od polnega mehurja ti je slabo! Klistir ne bi škodil ...

MARTA

Ne tišči me srat! *Izpije na dušek.*

VIKI

Tomo, kaj ga braniš? A si imel tudi ti prste zraven?

TOMO

Mene zanimajo druge stvari, ti dobro veš, kaj me zanima? Tole tu: ta dvoranca, ti stoli, intarzija na mizi, vase, pladnji, tistile napis; to je moje delo. To je moj dizajn! Moja hrbtenica!

MARTA

Tvoja hrbtenica? A plastične tudi delajo? Če imel bi pravo, ne bi sedel z Zorčijem.

TOMO

zasanjano, kot da bi govoril v prazno. (Ko sem zajahal življenje, sem imel hrbtenico, trdno, pravo, ravno prav naoljeno, tu zadaj se je tipi-topi

lepo guncala; ko sem življenje razjahal, je ni bilo več zadaj, niti pod nogami niti med njimi. Izginila je. Priznam: tudi brez nje dobro shajam. Mene vsi potrebujejo, vsi me iščejo, vsi silijo vame, vidim poglede, ki me zapeljujejo in vabijo. Kot da bi bil kak vroč pridigar, šalca čaja, minaret in sodček nafte! Zakaj? Zakaj?)

ZORČI

Spokaj, Tomo, s svojimi fintami!

VIKI

se približa Marti. A je Zorči sedel zaradi tega?

MARTA

Teden dni. Za več policaji niso imeli dokazov!

TOMO

Ti vse to veš? Si bila zraven?

ZORČI

Tiho, sem rekел!

MARTA

Moja hči je bila zraven!

ZORČI

Moja tudi!

VIKI

Tvoja?

ZORČI

Marta, pred frendi se sicer marsikaj pove, ampak tega ti ne bi bilo treba. Sploh pa tu ne! Nič niso dokazali. Pije. Nič vzeli. Pije. Nič prestregli. Pije. Dan ali dva sem bil samo posrednik. Nič drugega. Od nekoga sem po naključju dobil, potem razposlal in pokasiral, kar se je pokasirat dalo.

VIKI

A si ta famozen Tomotov dizajn pa to bedno dvorano plačal s tistim denarjem? S slikami Martine punčke?

ZORČI

Ustavi se malo! Nonstop zajebavaš in mi šodraš asfaltno cesto! Ko sem pral rit tvojemu tastaremu, sem bil pa zlat in lep in dober!

MARTA

Nehaj! Povej do konca o Vikijevem očetu!

ZORČI

Prej si rekla ... (A vas to sranje sploh zanima? Bi šli rajši domov? Ne? V redu! Ker je plačano, kaj? Me veseli, moram priznat! Ampak mi bomo nadaljevali s tem. Počakte! A bi rajš malo muzike? Pokličem one

fenomenalne pičkice? Al natakarico? Ne? Da se bo še bolj vleklo! Okej!) Marta, prej si rekla ...

MARTA

Prej je bilo prej, zdaj je zdaj – nadaljuj!

VIKI

Kdaj so twojo hči, kako naj rečem, kje so jo slikali?

MARTA

Ko sem videla tiste trapaste fotografije, sem se takoj spomnila: na morju bili smo, punčko sem slekla, neki kreten potikal se je okrog, fotografiral, pojma nisem imela, sva mislila z možem ...

VIKI

Kdo jo je prepoznał?

MARTA

Moja sosedka, njen na policiji dela ...

ZORČI

Potem sem prinesel vročo vodo. Viki jevega očeta sva slekla – komaj – vmes so kosti nekaj pokale, telo je otrpnilo in pomodrelo in lezlo vase, trebuh se je napenjal, malo je zasmrdelo po gnilih jajcih – brez rokavic sem bil – potem sva ga obrnila na hrbet, nagega, voda je bila topla, skupaj sva ga umila ... »Vidiš,« je rekela, »kako je mrtev človek trd in žilav. Ko bi živ bil tak!« Nisem razumel poante. Zagledal sem se v tiča, oprosti, Viki, mrtev moški nima več luleka, tam sredi dlak je samo en dojenčkov nosek. Mogoče od tega pride tista modrost, da so starčki podobni otrokom, ne vem ... Skoraj sem ušel iz sobe, zazeblo me je, tresel sem se ... Z dlanmi si pokrije obraz.

TOMO

Zadovoljna? Uničila sta ga, idiota! To je ekstra nagrada za to, da nam je pripravil obletnico, ekstra sta se potrudila. Pojdi scat, Martica!

MARTA

Ko bom sama hotela!

VIKI

Zadnjič sem razmišljala o besedi hoteti.

TOMO

Briga me ta beseda!

VIKI

Kako naj rečem ... Našel sem razliko med hoteti in želeti: hoče samo Bog, želje pa so človekove. Kaj mislite o tej zvezi?

TOMO

Nič. Ko je Bog zraven, je takoj vse narobe.

MARTA

Hočem svet spremenijat, želim svet imet. Tu je nekaj narobe. Definitivno.

TOMO

Kaj si doštudiral?

VIKI

Pravo.

TOMO

Povezano z dizajnom?

VIKI

se igra z rutico. Ne da bi vedel.

TOMO

Lepo te prosim, vse je povezano z dizajnom! Tudi pravo! Pa jezikoslovje in psihologija ...

MARTA

se približa Zorčiju. Zorči! Zorči! Zbudi se! Ti, revček, si ostal gimnazijski tehnik? Za posrat! Pa tako pameten dečko!

ZORČI vstane in odide.

TOMO

Zdaj mu boš še z izobrazbo težila. Pojdi za njim!

MARTA odide. TOMO in VIKI si ogledujeta predmete. TOMO dvigne svečnik, VIKI ga potežka. TOMO pokaže uro, VIKI prikima in vrti kolebnico. TOMO si naliva vino, VIKI se polije z vodo.

TOMO

Ti je všeč?

VIKI

Lepo stvari. Brez besed sem. Tudi zame bi lahko kaj naredil.

TOMO

Marti sem opremil hišo. Tipi-topi. Zastonj! Kje si to videl?

VIKI

Zakaj zastonj?

TOMO

Ker sem teslo! Ker jo imam še vedno rad.

VIKI

Jaz tudi. Financiral sem jo. Denar za študij, denar za otroka, denar za oblike ... Posojal sem ji, vračat ji ni bilo treba. Verjameš v tisto zgodbo?

TOMO

Pornografsko? Ne! Ni govora!

VIKI

Zakaj ga je napadla s tem? Pred nama?

TOMO

Diplomirana psihologinja, kaj naj rečem drugega! Take stvari poveš samo tistemu, ki mu zaupaš ali pa si vanj ekstra zatreskan. Ona je ves čas na robu: sovraži in ljubi, krade in daje.

VIKI

Kot ti.

TOMO

Nimaš dokazov! Nisem kradel!

VIKI

A da nisi? Si prepričan, da si ti izumitelj vseh teh oblik in materiala, avtor vseh teh tihožitij? Te slike bi lahko mirno dali na listo Unescovih svetovnih dragocenosti, kaj praviš?

TOMO

Tebe pa na kandidatno listo za Pohorski dvor!

VIKI

Nisi mi odgovoril, Tomo?

TOMO

Kaj? Aja. Njegovi patenti so zanič. Ko sem njihovo drobovino izpopolnil in spravil v red, so patenti dobili svojo uporabno vrednost.

VIKI

Temu se reče kraja intelektualne lastnine!

TOMO

Ne bi rekel, Zorči je na vse to pozabil! V zahvalo sem mu opremil hišo. Tudi Martino. Kaj bi še rad?

VIKI

Vsi ti tvoji umetniški predmeti so pravzaprav njegovi ...

TOMO

So. Podaril sem mu jih.

VIKI

Izdelal pa po njegovem patentu. Licence se plačujejo.

TOMO

Plačujem: zvestoba je draga stvar, zvest se mu kot star pes in lajanje, misliš, da je zastonj. Ti, pokaži še meni tvoje copate!

VIKI

Ne serji! Zajebavaš lahko koga drugega!

Pride MARTA.

MARTA

Bruha.

TOMO

Zadušil se bo, mu grem pomagat?

MARTA

Zadušil? On? Si nor! Usedi se in daj mir!

VIKI

Koliko je stara hči?

MARTA

Dvanajst bo. Lepotička, prej deklica kot otrok ...

VIKI

A nimaš še enega otroka?

MARTA

Imam. Sina. Od zdaj. Tri leta.

VIKI

Ne razumem!

TOMO

Ker si teslo! Marta ima dva: prva je prekrasna punca, odrasla, ekstra lepa ... Ne razumeš? Z njim, malo Zorčico ji je on naredil, Igorčka pa ...

MARTA

Mož pred tremi leti.

VIKI

Uuu, zdaj razumem! Na tistih fotkah je bila njegova ...

MARTA

Ja, končno ti je potegnilo ... Tvoj je star devet?

VIKI

Ja. Groza! Vročina me oblije.

TOMO
Zakaj groza?

VIKI
Zaradi malega! Iz dneva v dan večji barabin.

TOMO
Veš, kaj je groza?

VIKI
Ja. Ko ne veš, kam spadaš. Najbolj grozno je, da si kar naprej nekaj očitam, da sem jaz kriv, da ja mali tak. Včasih me tu noter tako stisne ... Vidiš, to je groza! Sebe se bojim zaradi malega!

MARTA se odkašlja, vstane, zaziblje zgornji del telesa in se počasi obrne k Vikiju.

MARTA
Še stanujete v hiši?

VIKI
Še. Zorči jo je gradil, on in moj oče sta jo gradila.

MARTA
Kaj se dogaja s tvojim sinom?

VIKI
Vse živo. Včeraj je kozlal čez balkon. Soseda je šla mimo. Mali prst v usta in bruh po ženski. Umolkne, se zazre v steklenico. (Dost ga mam, kako naj rečem, za znoret, doma ročna bomba, v vrtcu nasprotje, ovčka, do starih nima odnosa, nobenega spoštovanja, usaja se nanje, jih preklinja, med počitnicami je vrgel korito z rožami na starca, do smrti pobil psa, mačkam iztakne oči - in ošpice! za nič na svetu se ga ne primejo. Pojma nimam, kaj bo iz tega testa? Žemljica? Črn kruh? Slana presta? Upam, da ne pire krompir!)

MARTA
Za posrat! Te lahko nekaj vprašam?

VIKI
Izvoli!

MARTA
Zakaj žensk ne maraš?

VIKI
Jaz, da jih ne? Daj no mir! Res pa je, da sem se zaljubil le v eno, v svojo ženo in ... Ne vem, zdaj je prepozno za druge, mladih ne morem dobit, starih nočem vzeti. Ko sem spoznal svojo, sem si rekел, Viki, imej jo rad, skozinskoz in vse bo v redu. Pa je bilo. Premolk. Nor občutek: ko

odpneš gumbe na bluzi druge ženske, je tako kot da bi ji s skalpelom odpiral prsnico. Po poroki se nisem nobene več dotaknil. Slaba vest pa to ...

TOMO

Slaba vest? Matervola, jaz jo imam, če nimam drugih! Zorči je v tem pogledu še hujši ...

Pride ZORČI.

ZORČI

V kakem pogledu?

TOMO

V pogledu na babe! Nor si nanje! Pokozlan pa tudi!

ZORČI

z mize vzame servieto in si obriše usta, drgne po srajci. Ti pa ne! Okej. Kje sem ostal?

MARTA

Viki, si bil z malim pri zdravniku?

VIKI

Bil.

MARTA

In?

VIKI

Nič. Zdrav kot riba.

ZORČI

O kom ti to?

VIKI

O sinu, Zorči, o mojem sinu, poznaš ga in veš, kaj dela.

ZORČI

Vem.

VIKI

Verjameš pa ne, da lahko to dela.

ZORČI

Ne. Ko sem zadnjič pri tebi popravljal ... Kaj že?

VIKI

Peč za centralno in vetrobransko šipo si dal noter ...

ZORČI

Ja. Je prišel tamali in me nahrulil kot psa. To še ni nič. Ko sem zamenjal bide, se je pred mano slekel do nagega in sredi kopalnice prdnih naravnost v moj nos. In ti, Viki, mu nisi rekel čist nič. Tamali pa nonstop zajebaval, nonstop preklinjal, nonstop nekaj drkal proti meni. Kako si ga mogel tako vzgojiti? Tvoj tastari je bil nekaj drugega. In vedel je, kaj se bo s tabo zgodilo. Vedel je, kaj boš. Znaš vzugajati, Viki? Zna tvoja žena, Viki?

VIKI

Ti mi boš očital? Maloprej je Marta dovolj glasno in dovolj jasno povedala, kdo si. Dost te mam, Zorči, kako naj rečem, malo bolj izbiraj besede!

ZORČI

To ni fer, Viki! Lepo sem ti razložil, kaj je bilo. Totalno mimo sekaš. Nič kriv, nič dolžen. Daj, pogovarjaj se z mano kot frend, ne kot sovražnik.

MARTA

Veš kaj, Zorči, čisto nedolžen pa nisi. Fotografije moje hčerke si prodajal, kaj bi rad?

ZORČI

Nič. V tem je finta. Bolje, da grem. Samo pikate me. Ena sama razjeda smo. In jaz glavna tarča. Premolk. (Se strinjate z mano? A ne bi rajši šli narazen? Takole guncanje afen! Kam vodi? No? Kaj me gledate?)

VIKI

Ne moreš biti hkrati razjeda in tarča.

ZORČI

Ti pa butec in pametnjakovič ne! In vzugajat sploh ne znaš!

VIKI

Kar se vzgoje tiče, pazi malo ... Vzgajava po svojih najboljših močeh, vzgled mu dajeva od zibke naprej: nikoli sam, nikoli prepričen nevarnostim, vse ima, rezino kruha ne je po koščkih kot drugi, tablica čokolade je zanj premalo, na morju je lahko več kot drugi, nogomet trenira, vsak mesec nove copate, kako fant smuča, kako drsa, kotalke imajo bremzo, čisto nove ima, ne more pogrnit po asfaltu ...

ZORČI

Nehaj, Viki! Vse vem o tvoji vzgoji. Tisti, ki ne zna vzugajat, mora posnemat.

MARTA se neprizanesljivo smehlja, natoči in pije.

TOMO

Imamo srečo, ker so drugi že odšli. Neznosen pogovor bi imeli, drug čez

drugega, vsi o vsem, brez reda, brez počitka, nobenega heca. Na obletnice ne bom več hodil!

ZORČI

se spotakne in skoraj pade. Okej. Pa gremo!

MARTA

Tako trapasta pa nisem, da bi zdaj šla! In ravno ti boš ostal. S tabo nisem še vsega razčistila. Definitivno nisem.

ZORČI

Kaj zavlačuješ? Govori!

MARTA

Ko bo primeren bo trenutek.

VIKI

Zorči, a ne bi kdo blagovolil poklicat natakarice?

TOMO

Njegovo novo punco bi rad osvajal?

VIKI

A res, Zorči? Nič slabega nisem nameraval, častna!

ZORČI

Ja. Ko me je zapustila Martica ...

MARTA

Zaveži in ne govari neumnosti, ti bil si prvi, ti si začel spodjetati najino zvezo.

ZORČI

Zvezo? Nadin hladen fuk imenuješ zvezo? Se zavedaš, da si od mene želela samo otroka, pijačo in posteljo. Meso, meso, meso ...

MARTA

O, veliko več! Če ne bi delala, bi crknil. Nikoli nisi hotel delat; življenje celo si bil frajer. Iz našega razreda samo ti. Vedno enoinisto: eno nogo počasi gor, drugo še počasneje dol, eno babo gor, drugo dol, eno opeko gor, drugo dol. Ti si bil, veš, kaj si bil? En cucek povožen, ene kavboj podrajsani, ena srajca zmečkana, ene kopalke presrane - gat nisi nosil - en čopič, ene predpotopne klešče ... Eto, to si bil!

ZORČI

Kaj pa si bila ti?

MARTA

Kaj bila sem jaz? Zate ocean in gora, še več, imela sem obe joški, moderne čevlje, vedno urejena, se spomniš mojih nohtov, mojih uhanov, mojih verižic, se spomniš moje maturantske obleke? Nobena ni imela take!

VIKI

Cel svet se okrog tebe vrти, jaz pa ne vem, zakaj?

MARTA

Če bi znal plesat, bi vedel!

ZORČI

Kdo pa je igral kitaro na maturantskem? Kdo pel Presleyja? Kdo strigel z ušesi? Kdo je bil odličnjak v četrtem letniku? Kdo je imel dolge lase? Kdo je kadil travo? Kdo je osvajal?

MARTA

Ti že ne!

TOMO

Tako pozabljiva? Ekstra hitro!

VIKI

Marta, daj, Zorči je bil največji tip na šoli. Častna. Ampak – kako naj rečem – potem, potem sta vse zafurala, pogrnila na celi črti.

ZORČI

Jaz nisem! Kdo se spozna na računalnike? Kdo barva fasade? Kdo pokriva strehe? Kdo odpira restavracije? Kdo menjuje vetrobranske šipe? Kdo popravlja bideje? Sveti duh?

VIKI

Vedno ti plačam, ne zajebavaj! Tudi danes bom poravnal račun, brez skrbi.

ZORČI

Ne gre za račune, iz mene boste čez pol ure naredili totalnega osla. Tega se bojim! Tomo, si moj frend ali nisi?

TOMO

Kaj sprašuješ!

ZORČI

Pokliči mojo punco!

TOMO

Lepo te prosim, zdaj! Koliko pa je urica?

ZORČI

Sem rekел, pokliči jo!

TOMO

Natakarica! Natakarica!

ZORČI

Gospodična natakarica!

TOMO
Gospodična natakarica!

Premolk.

ZORČI

Kurc jo gleda! Okej. Voda je bila tako vroča, da sem si opekel prste, tele blazinice. »Da bo šla umazanja s tvojega tastarega,« je rekel možak. To ni moj oče, sem rekel. »Ni važno,« je zamahnil z roko. Potem sva se začela režat. Pozabila sva mu obleči gate. Srajco dol, poči kost na roki, copate dol ... Premolk. Viki, a veš, da je imel tvoj tastari enake copate, kot jih imaš ti, gladke, za dvoranski tenis, si rekел. Potem sva dala še nogavice dol, prst se zlomi, hlače dol, komaj zvijeva nogi, gate gor, spet poči v kosteh. Truplo se je nevidno krčilo pred najinimi očmi »Čist počasi ga obračaj!« je ukazal in komaj zadrževal smeht, »zakaj se smejiš?« me je vprašal. Gate, sem zinil, zaradi gat se režim, sem mu odgovoril. »Jaz tudi,« je rekel, »potegni jih gor, jaz mu bom dvignil rit,« se je režal ... Oprosti, Viki, ampak tako je bilo, ne lažem. Madona, spet poči v kosteh. Noga se sproži. Otrdi kot kamen. In zazdi se mi je, da je živ, da naju gleda izpod čela. Potem sem pritisnil na koleno ... Položi plastenko, vstanе, položi dlani nanjo in jo zmečka. Močno ... Tastaremu se odprejo usta ...

MARTA

Še vedno opravljaš to trapasto delo?

ZORČI

Ne. Trikrat sem ga. Prvič, zadnjič in nikoli več. Ti me malo zezaš, kaj? Nič hudega. Vsaka moja pripoved ima dva konca: veselega in žalostnega. Boš videla.

MARTA

Nekaj časa sovražila sem te, Zorči.

ZORČI

Vem. Odraščala si, zmotil sem tvoj ritem, upirala si se in predajala. Lepo ti je bilo pri meni. Denar, pijača, postelja. Vse to si imela na krožniku. Mene pa noter v glavi zaničevala, zasmehovala in to.

MARTA

Nekaj drugega je bilo. Dolgo časa nisem vedela ...

ZORČI

Zdaj veš?

MARTA

Ja. Smrdel si. Po hudiču nekem, ne vem, bučno olje, vazelin, zaseka, česen ...

ZORČI

Tudi ti nisi dišala ...

MARTA

Od tebe sem se navlekla.

ZORČI

Okej. Po Vikijevem tastarem sem smrdel. En tak poseben vonj se je takrat zalezel vame.

VIKI

Ne laži! Oče je bil vedno umit. Čist kot solza.

ZORČI

Ko se boš prvič dotaknil mrtvega človeka, pridi k Marti, povedala ti bo, kako smrt diši, četudi je umita in čista.

MARTA

Nekaj bilo je med nama, Zorči. Definitivno nič trapastega. Ti seveda tega ne boš priznal.

TOMO

Malo greš čez!

MARTA

Jaz grem vedno čez!

ZORČI

Zmeraj naprej, kaj? Ostali pa stoprocentno prestavimo v rikverc!

MARTA

se zasmeji. Nikoli ne grem čez trupla! Tomo, čez tvojo šla bi z velikim veseljem.

TOMO

Vem.

MARTA

Kaj je, Zorči? Mulo paseš? S takim skisanimksihtom pri meni ne prideš daleč!

ZORČI

Neverjetna si, vse si upaš, kot da bi bila stara sto let.

TOMO

Ekstra nesramna!

MARTA

S tabo sem hodila cel faks. Si predstavljaš to? Pet let sva čarala, zanič si bil, Zorči, živel si kar tjavdan, brezveze.

TOMO

Kdo je pisal seminarske? Kdo je napisal diplomsko? Ti?

MARTA

To spadalo je k najini ljubezni. Je jasno? Tudi ti si me pojahal. Pozabil? Ko je Zorči pijan ležal na postelji, ordinirala sva midva malo.

TOMO

Lažeš!

MARTA

Definitivno lažem. Tudi ti si malo zaudarjal.

ZORČI

Moj frend je.

VIKI

Dost vas mam, častna. Grem.

ZORČI

Počakaj! Ta gostilna je non-stop odprta. In računov nisi poravnal.

VIKI

Kakšnih računov?

ZORČI

Od tastarega, Viki!

VIKI

Larifari. Grem.

MARTA

Počakaj, skupaj bova šla! Če hočeš te lahko peljem, lahko piješ.

Premolk. VIKI natoči vino, pije na dušek.

MARTA

Veste ... Definitivno vas spoštujem, vse tri. Od vsakega sem nekaj dobila.

ZORČI

Same zaklade, Martica!

MARTA

Tomo, tvoja bivša je v Vikijevo hišo prinesla en tak zaklad, ti pa - proč si vrgel največje bogastvo tega sveta.

TOMO

Največjo revščino tega sveta!

VIKI

V vojski si bil, ko sem jo spoznal. Tvoja nekdanja punca, moja sedanja žena, je, kako naj rečem, je res v hišo prinesla nekaj velikega: zvestobo in ...

MARTA

Pengi-pengi!

TOMO

Nemogoče. Zajebavate me! Vedel bi, vse vem o njej, tudi njene poznam. Nič ekstra.

MARTA

Viki, če si dedec, mu povej!

VIKI

Dobro veš, da nisem.

MARTA

Da nisi?

VIKI

Nimam žensk, Marta, jaz sem odpisan, imam samo eno in še ta ni moja.

MARTA

Zorči je stavil, da Viki se ne bo poročil.

TOMO

S kom?

MARTA

Z nobeno!

TOMO

S kom je stavil?

MARTA

Z mano, cepec, trapasti!

TOMO

Kako se je končalo?

MARTA

Viki je speljal tvojo punco, Zorči pa izgubil premoženje.

VIKI

Prvič v življenju sem dvakrat zapored dobil.

ZORČI

Kaj pa, ko sva ti gradila hišo? Kdo je trikrat dobil? Jaz?

VIKI

Nisem te silil, z očetom sta nekaj čarala ...

ZORČI

Čarala? Delala kot norca.

TOMO

Zorči, kaj si izgubil?

ZORČI

Vse: prišparan denar, sposojen, ukraden. Okej. Marta me je prisilila. Ves čas si me silila v neke zgodbe, v neke finte in kar naprej sem trdo delal, garal celo po avstrijskih gradbiščih. Ti pa zmeraj isto: bila si med nogami ali pod kakšnim tipom.

TOMO

Koliko si izgubil, matervola?

ZORČI

Vikija vprašaj, pozabil sem.

VIKI

Hišo sem opremil. Tega sem najbolj spomnjam. Hvala, Marta.

TOMO

Celo hišo? Kaj pa fasada, okna, streha ...

VIKI

Vse.

TOMO

Zakaj?

VIKI

Zato, ker smo ljudje teleta!

TOMO

Lepo te prosim, odgovori!

VIKI

pije. Osvojil sem tvojo nekdanjo, se poročil in dobil denar od stave. Zorči, takrat si se izkazal! Nisem želel vzeti, najprej, potem je posredovala Marta, vzela tvoj denar, ga dala meni, jaz pa, kako naj rečem, stava je stava. Vzel, zapravil ... Pošteno?

ZORČI

Kaj me gledate? Marta je vsega kriva. Maščevala si se, ker sem te pustil.

TOMO

Pssst! Nekaj je zaropotalo.

VIKI

Mogoče moja vest. Udarci usode.

ZORČI

Tvoj tastari je bil isti: malo govoril, veliko mislil in tuhtal in se skrival, totalno drugačen od mene. Mogoče sem ga zato umival, mogoče sem hotel videt, kakšen v resnici je.

MARTA

Nisem vedela, da golota govorii.

ZORČI

Ti marsičesa ne veš, Marta, tudi tega ne veš, da sem te neizmerno ljubil. Smejiš se, kaj pa drugega, primitivnost šprica iz tebe, ta smeh je dokaz. Vikičev tastari se nikoli ni smejal. Je res, Viki? Ko sva ga končno zravnala, sva ga oblekla. Možak je sedel na posteljo k truplu, k tvojemu očetu, si prižgal cigareto in zamoljil predse: »To je edino truplo, ki ne smrdi!« Si lahko to predstavljate? Koliko ljudi pa ste že umili? sem ga vprašal. »Za en blok že,« je odgovoril, »za eno tako vas, kot je naša,« je rekел ...

VIKI

Čez glavo te imam! Tebi bi krona z glave padla, če bi vsaj enkrat mojemu očetu rekel: gospod Polde!

ZORČI

Sam je tako želet. Ko sva delala, mi je rekел: »Zate nisem nič drugega kot Vikičev tastari, tastari ...« Tudi ti si ga tako klical ...

VIKI

Ni res.

ZORČI

Okej. Gospoda Poldeta sva potem ...

VIKI

Ne zajebavaj, predaleč greš, častna!

ZORČI

Tastarega sva potem ... (Vam povem, kako sva ga brila? Jaz sem želet na suho, on pa ne, koža bo šla, stoprocentno, potem pokaže na toplo vodo v vedru, iz svoje ponošene aktovke - nimam pojma, kje je jo našel, kot kos špeha je bila - vzame pribor: širok usnjeni pas, lončeno skodelico, velik čopič, milo, britev.)

MARTA

Britev? vstane in se opoteče do Zorčija.

ZORČI

Vzame pas, jaz ga podržim na enem, on na drugem koncu in vleče britev gorindol po trdem usnju. Drgne po Martinem krilu. Čopič namoči v skodelico

z milom. Potem napne kožo na obrazu in začne od vratu navzgor, od ušes navzdol, jaz pa mižim. »Boš poskusil, dečko?« vpraša možak. Prikimam. In brijem, tako kot on: s kratkimi potegi, previdno, hitro. Urežem ga, nad grlom, kjer koža grdo visi, kjer ni več mišic, ko človek ne ve, ali so tam gor pripeta njegova jajca ali kuhinjska krpa.

MARTA se maje in reži.

VIKI

Prizanesi nam malo! Tomo, natoči!

TOMO natoči. Nazdravijo. Pijejo.

MARTA

Kdo bo vozil?

VIKI

Kaj te briga! Malo zadušljivo je tu, se vam ne zdi? Sicer pa sem jaz peš, ti pa malo pijana. Odveže si rutico.

MARTA

Jaz! Kot soška postrv trezna!

TOMO

Nisi rekel, da si z mopedom?

ZORČI

Zaflika rano s koščkom časopisa, ki ga, preden ga pritisne gor na vrat, oslini. »Si kaj brskal po žepih?« nepričakovano vpraša. Začudim se, nisem, odgovorim. »Bom pa jaz, ti pa mu lepo umij obraz,« reče in začne stikat po žepih.

VIKI

To, kako naj rečem, to ni v patološkem protokolu!

ZORČI

Seveda ni. Tudi umivanje jajc in tiča ni v protokolu, pa sem vseeno umival.

VIKI

Uuu, grozen človek si!

TOMO

Lepo te prosim, grozen, zakaj pa ti nisi šel gor v tisto sobo? Si se bal rdečega kartona?

VIKI

Ni me bilo tam.

MARTA

Misliš, da drugod, v Ameriki, trupla umivajo roboti?

VIKI

Tega nisem rekel, umivajo jih profesionalni grobarji.

MARTA

se umakne k mizi, lovi ravnotežje, sede, skoraj pade. Grobarji te zakopljejo, cepec!

VIKI

Daj, natoči še enega!

ZORČI

V bolnici to delajo patologi in njihovi pomočniki. Viki, tvoj svak je patolog, bi zmogel mrtvega človeka umit?

VIKI

Pojma nimam. Zdravnik je in ...

MARTA

Te svinje začnejo jutri stavkat! Za posrat trapasto! Polni vsega šli bojo na cesto. Ko prideš domov, ga ustavi in mu povej, da raja dohtarjev ne podpira. Upaš?

VIKI

Ne bom ga videl.

MARTA

se zareži. Z zdravnikom nisem še spala.

TOMO

Ne govorji! Ti si z vsemi!

VIKI

Z mano?

MARTA

Na obletnici zadnji, pijani smo bili.

TOMO

A se zato zdaj nalivaš?

VIKI

Jaz nimam drugih žensk. Častna!

MARTA

Razen mene!

VIKI

Malo si pokvarjena, Martica! Zakaj vedno ostaneš do konca? Daj, povej, zakaj ravno z nami?

MARTA

Natoči še meni, Tomo! Zakaj? Ker ste znosni, v klasu edini, ki ste normalni, vsi ostali mi kažejo fotke svojih bab in frocov, mi težijo z boleznimi in kilami, s taščami in službami. Definitivno prismuknjeni ljudje! Kaj me briga, če imajo njihove žene lase mastne od driske svojih bolnih frocov? Kaj me briga, če smrdijo po dreku svojih dojenčkov? Kaj me briga, če imajo njihovi možje tiče male? Kaj me briga, če zavozili so življenje? Je to kakšna obletnica? Ni! Definitivno ni. Jaz se pridem sem zabavat, pozabljal, živet! Ko sem z vami, mi ni treba sranja poslušat. Jaz tu živim! Na polno! Do konca! Gas, gas, gas! *Pije.*

TOMO

Midva bi morala živet skupaj. Kaj praviš, Marta? Bi šla zveza skoz?

MARTA

Ne bi. Tvoj dizajn mi ni všeč.

TOMO

Spremenil bi ga!

MARTA

Odvisnikov ne maram.

TOMO

Te lahko odpeljem domov?

MARTA

Koliko je ura? Ne vidim tja gor!

ZORČI

Stoji.

MARTA

Hvala bogu!

VIKI

Tomo, toči, toči! *Zaveže si rutico.* Marta, pij z mano!

MARTA

vstane. (A to veste? Hotela sem svojega moža znebit ... Ja, res! Na vsem lepem misel taka. Pa ga nisem, ker je on mene ...) Tomo, nehaj buljiti vame! (Z mojim se kregava od poroke. Ne vem, zakaj? Za prazen nič, sovražnost posebne sorte, nekaj med nama je, definitivno.) Daj še meni, do vrha, ne boj se, Tomo, Marta je žolna! (Ko sem diplomirala, se je začelo. Mislila sem, da je z mano nekaj narobe, da sem prepametna zanj, domišljava, nepotešena, frigidna. Ugotovim: z mano v redu je vse, obiskala sem psihiatra - kolega, seveda - govorila s psihoterapeutom - kolega seveda - moj mož je velikansko zlo: podcenjuje pamet mojo, mojo strast, mojo rit, moja usta, ko mu malo potegnem, sem pa zlata, govorí kot dež, ves blažen in prijazen je, celo pomiva posodo, sesalec vklopi in me lepo gleda, otroka vozi ven in me boža, še v ponedeljek je tak, skoraj do

večera, potem ... Ko noč pride je ... Kaj me tako gledate? Vam je potegnilo? Ja, točno, z možem seksava v nedeljo! Ko mu v torek odkimam, ko sama želim bit, ko berem, ko imam delo s frocom, ponori, proč se obrača, ponoči vstaja, cel teden nekaj pisari, z drugimi hodi okrog. Je vaš tudi tak prasec? Ne? Potem pa ni vaš mož. A veste, zakaj so pri nas ustanovili detektivske agencije? Ne? Jaz pa vem. Zato, da detektivi iščejo skrite tartufe naokoli!) *Se zasmeji in sede.*

ZORČI

In se sprašuješ, kdo je kriv za sranje? In praviš, da nimaš šibkih točk.

MARTA

Kdo je kriv?

ZORČI

Ti! Razvajaš ga. Mene nisi nikoli.

VIKI

Ja? Da ga razvaja? Meni se zdi, da ne - kako naj rečem - moja žena leže k meni, vedno začne prva, vedno prva prime, meni ni treba nič, ležim, zaprem oči, uživam in ...

TOMO

Ekstra učitelja je imela!

MARTA

Ne gre za to, kdo je prvi, meni manjka drugi: kdo je pred mano, kdo za mano, kdo nad mano? To me zanima in ko začnem govorit o tem, se obrne proč in gre valove jahat. Trapasto početje!

ZORČI

In ga potem tri dni ni.

MARTA

Ja.

VIKI

Nabutaj ga! Ne daj mu! Boš ti peljala?

MARTA

Bom.

VIKI

Midva bi lahko ... Kaj če bi ta trenutek vsi zaprli oči in jaz bi začel pripovedovat, kako sem skočil v višino z Blanko Vlašić?

MARTA

Počakaj s svojo pravljico! Ne, ne, nadaljuj! Kaj bi midva?

VIKI

Midva bi nocoj uživala!

MARTA

Kako bi z mano ti užival?

VIKI

Saj veš! Tomo, nali j še malo. Ne, ne, Martici pa ne!

MARTA

Kako?

VIKI

Ulegel bi se k tebi, ne, najprej bi se s tabo pogovarjal, brala bi in pela, nato bi te slekel, te poljubljal, potem bi jaz legel k tebi in ti bi ... Zapela. Tisto tvojo. Staro.

MARTA

Meni ni več do tega. Definitivno. Jaz nekaj več rabim, meni ni do mesa, kot mislite, jaz bi rajši ugriznila v kost, v golo kost, razumete! V kost, v kost, v kost! Začne topotati.

TOMO

Zorči, posezi vmes! Kako te gleda, ni je še minilo!

ZORČI

Tiho! Marta bo šla lepo domov. Sama. Viki, ti pa boš povedal svojo najljubšo bajko, tisto o svoji ženi, ki ga prime in stisne in požuli in ... Marta, kaj sem rekel?

MARTA

Ne bom šla domov! Eno bom zapela. Počasno. Lahko?

Premolk.

MARTA

Tišino ljubim.

TOMO

Tišina ni moj dizajn.

MARTA

Kot pogled je. Ne govorí. Ne migra. Ne oblijublja. (A zapojem? Dobro. Bom.)
Vstane, se odkašlja.

Jaz tajkunka - nikol na pròdaj!

Men zdi se: da nisem gnila,
čeprav sinoči sem po gnoju rila.

Ura v zvoniku bila je prezgodaj!

Jaz tajkunka - nikol na pròdaj!

Men zdi se: da sem črna ptica,
čeprav moja perut je bela špica,
z mano se ne igraj, po men ne šodraj!
Jaz tajkunka - nikol na pròdaj!

VIKI

navdušeno. Bravo, Martica! Take interpretacije pa še ne!

MARTA

Ustavimo čas!

VIKI

Najlažje je ustaviti čas in ga potem obrniti. Marta, ti to veš ...

MARTA

Ko moški je v ženski, čas izgine. Vsi moški to rečejo; temu se smejam sladko.

VIKI

Marta tebi gre po glavi samo ena stvar ...

TOMO

Meso, meso, meso!

MARTA

Ni res, rekla sem ... Trapasti ste! Definitivno! *Pije.*

ZORČI

Prekinili ste me. Okej. Tip brska po žepih ... Okej. Ustavljanje časa. Kaj veste o času?

MARTA

Jaz vse. Čas ustavi se med nogami. Tomo je lepo rekel, tišina ni dizajn, čas pa je, čas je nasprotje tišine. Dizajn z utežmi. Čas ustavijo tisti, ki se ne družijo z vsakim, ki niso ovce, ki niso zahojeni samotarji. Jaz sem samotarka; mati samotarka z dvema otrokoma in možem, s taščo in tastom, sestro in z mamo in strici in tetami. Z vami! Moja sestra ni samotarka ...

ZORČI

Samohranilka?

MARTA

Po svoji krivdi gonilna sila. Ona mora ustaviti časa. Ona ga lahko. Nima nog, nima dedca, nima otrok, nima ... Natoči malo! *Pogleda Tomota.*

TOMO

pohiti. Gremo domov!

VIKI

zavpije. Si nor! Nikamor ne gremo! Do jutra nikamor!

MARTA

Ustavimo čas! Viki, ti ga daj! Ti si pameten, ti si ...

VIKI
Pijan?

ZORČI
Kje pa! Viki, veš, kdo pri nas - tu v Sloveniji, mislim - ustavlja čas?

VIKI odkima.

ZORČI
Ne veš? Naš človek! Naš Zmago Plemeniti. S svojo plemenitostjo, z zanikanjem svoje revščine, z nacionalizmom in antikapitalistično politiko ga je. Njegov upor proti času je nekaj izjemnega: v Velenju ga je ustavil z aviacijo in s piloti v breztežnem stanju, na Štajerskem z ognjemetom, na Primorskem s kolosalno piramido. Ko bo ustavil svetovni čas, bo zagorelo in zabobnelo. Med seboj se bomo tolkli: kravate proti trenirkam, allstarke proti lakastim čevljem, a ne za privilegije in bogastvo, ne za vodo in nafto in delnice in zlate ure, za obstoj nebes in Izraela! Kaj me gledate! Kupi danes, plačaj jutri!

Premolk.

TOMO
Gremo na zrak, tu ne smemo kadit!

ZORČI
Tiho, Tomo! Prižgi! Tu sem jaz sanitarni inšpektor! Kdo ve, če sanitarna inšpekcija še dovoli umivat trupla? Jaz bi prepovedal.

VIKI
Zakaj?

ZORČI
prižge cigareto. V žepih pokojnih ljudi se marsikaj najde, razkrijejo se skrivnosti. Ko najmanj pričakuješ, se zgodi norost. Okej. Ko je možak pokadil, se je zagnal v žepe - že prej je stikal - ampak ni nič našel. Potem truplo obrne, na riti je žep, od daleč se vidi, da je nekaj v njem, zložen papir, denarnica, debelo kot tale rezina kruha. Viki je vega tastarega - oprosti, Viki - gospoda Poldeta podržim na boku, dokler možak ...

MARTA
Kaj je bilo v žepu? Oprosti, ker tako trapasto sprašujem. Oporoka?

TOMO
Kaj pa naj ima mrtev človek v svojem žepu?

VIKI
Oporoka? Nič ne vem o njej. Pa bi moral vedet, oporoka je osebna stvar, moja stvar. Kaj se je zgodilo z njo?

ZORČI

Nič. Na moje ime se je glasila?

VIKI

Potrjena? Podpisana od prič? Overjena z notarjevim pečatom? Ne verjamem. Ponaredek! Priznaj! Če tega ne priznaš, se ne boš nikoli spremenil, tu boš zgnil.

ZORČI

Nimam kaj priznat! Podpisano. S pečatom potrjeno. Na moje ime: Zorči s. p., Garjevica 18, pošta Miklavž.

VIKI

Ampak ti si Igor Zorko!

ZORČI

Jaz sem Igor Zorko Zorči. Zorči s. p. Tvoj tastari ni vedel za drugo ime.

VIKI

Kako da ne! Kaj je napisal stari? Je bila pisava njegova?

ZORČI

Njegova.

VIKI

Jaz nimam očeta!

ZORČI

Vsak ga ima, četudi ga nima!

VIKI

Jaz ga nisem poznal.

ZORČI

Koga sem potemtakem umival?

VIKI

Mogoče svojega očeta.

ZORČI

Nisem. Svojega nikoli nisem videl.

MARTA

Za posrat! Še Freud bi užival.

TOMO

Sta vidva mogoče brata?

MARTA

Ja. Istega očeta in očima imata! Nadomestka za travmo.

ZORČI

prilično nalit. Viki, v oporoki je ...

VIKI

Vem. Očim pastorku ne podari niti drobtinice in ne nakladaj več! V tekmi s soncem te moj napuh premaga.

ZORČI

smeje. Na tistem papirju je pisalo: *nezakonski sin nula, nezakonska žena nula, drugi otroci nula. Meni pa hišo, gostilno, delavnico, delnice, bančno in poštno knjižico.* Vse to Igorju Zorku. Totalno noro! Možak, ki je v žepu staknil oporoko, se je sesedel na posteljo, pritisnil prst na svoja usta in čez čas rekel: »Jaz bom tiho ko rit, ti pa tudi, na, tu imаш papir, delaj z njim kar hočeš!« Pri vratih se je obrnil: »Ne čudi se, če kdaj tam gor na nebu vidiš, kakšno njegovo stvar.« Potem je odšel. Ostal sem s truplom, z gospodom Poldetom in njegovim zelenim kombinezonom, na katerem je pisalo ...

TOMO

zase. Komunidala!

ZORČI

Malo sem še premišljeval, potem pa šel. Ravnodušen in dobre volje. Kot da bi se rešil tesnobe. Kot da bi plaval. Če bi tam ležal ti ali pa moj oče, bi odšel s cmokom v ustih.

MARTA

Otročji si!

VIKI

Očitno ceni ravnodušje in dobro voljo. Ko pa želi okrog sebe pravo življenje, mu zmanjkata volja in duša, da ne rečem značaj.

ZORČI

Potem so gor prišli tvoji, jokali, molili, se zvijali, najbolj tvoja tastara, ki sploh ni bila Poldetova žena, ampak priležnica, očitno je izvohala njegovo premoženje ... S Tomotom sva šla nekaj spit. Blizu gostilne močan piš, veter, kaj veter, vihar! Ne moreš dihat! Sekundo ali dve je pihalo in zavijalo. Pogledam gor, nad mama zelen kombinezon, napihnjen kot balon, zagledam roko, maha dol, s Tomotom se spogledava ...

VIKI

Utihni! Ne izmišljuj si! Moja mama ni bila Poldetova priležnica, njegova žena in moja mama, da ne bo pomote!

MARTA

Zdaj je pa res čas, da gremo!

VIKI

Zorči, če ne dobim očetovega premoženja, boš videl hudiča! Še žal ti bo! Sproži kolebnico proti Zorčiju in jo potegne k sebi.

TOMO

Gremo! In plačat bo treba! *Zapoje.* Oj mladost ti moja, kam si šla, oj, kje si!

ZORČI

Bom jaz pobral denar.

MARTA

Saj smo že pobrali, plačano je. Kaj bi rad?

VIKI

Dvakrat ne bomo! A si prasec, Zorči! Zaslužil bi rad! Nimaš dovolj? Zadnjič me vidite tu! *Zase.* Prekleti liberalci!

TOMO

Lepo te prosim, daj mir s tem tvojim zadnjič! Zadnja runda je moja! Gospodična, gospodična!

Pride NATAKARICA.

NATAKARICA

Zorčiju. Zunaj je gospod Polde, čaka, želi govorit s tabo! To mi je dal. *Odloži aktovko na mizo.* Zraven njega je še en gospod. Malo sta čudna. Gospod pravi, da je Tomotov šef, po pevke in po peruti je prišel ...

TOMO

Kdo? Moj šef? Čakaj malo, čakaj malo!

NATAKARICA odide. Za njo odhiti TOMO. VIKI vrže v zrak kolebnico, pade na tla, jo previdno pobere in zloži.

VIKI

Zdaj je čas za remont! Remont v raju. *Odide.*

MARTA in ZORČI se začudita, spogledata in se počasi, po prstih, približata drug drugemu. Ves čas lovita ravnotežje.

MARTA

Pridi, k meni! Stisni me, močno! Še, še, še! Rada imam te!

MARTA in ZORČI se objemata in poljubljata.

MARTA

Imaš fotografije in devedeje? Kamero?

ZORČI

Imam, Martica moja, vse je v aktovkah. Okej?

MARTA

Krasno! Ljubezen ne pozna ovir! Definitivno.

ZORČI

Čas v nebesih jih nežno podira. Ne samo čas, tudi gospod Polde in že jutri Zmago Plemeniti.

MARTA

že precej okajena. Kdo je ta Zmago Plemeniti?

ZORČI

Varnostnik! Ga nisi opazila, ko si prišla po stopnicah?

MARTA

Ne. Čakaj, čakaj! Gospod v kombinezonu? Zelenem?

ZORČI

Ja. In z napisom ...

MARTA

Definitivno si trapast! Stisni me! Rada te imam!

ZORČI

Samo mene? Kaj pa Vikija?

MARTA

Nikogar drugega, nikoli drugega kot tebe.

ZORČI

Zakaj?

MARTA

Saj veš.

ZORČI

Ne vem. Zaradi male?

MARTA

Nehaj s tem! Midva paševa skupaj, meni se zdi, da sva solza in oko ...

ZORČI

Vauu! Solza in oko! Romantično! Fensi!

MARTA

Komaj čakam to obletnico; cel dan bila sem zmešana, od živčnosti sem si nohte fentala, tri ure sem ležala v kadi, krilo sem likala celo večnost, k frizerju sem šla, k rokavičarju – vse zaradi tebe. Kaj pa ti?

ZORČI

Jaz? Kakor v nebesih, tako na zemlji: tebe sem čakal.

ZORČI jo poljubi, MARTA se obesi nanj. Vznemiri ju krik in vpitje.

NATAKARICA

off. Ne! Ne!

TOMO

off. Nemogoče! Viki! Viki!

NATAKARICA in TOMO vstopita. Razburjena, močno vznemirjena, prestrašena, TOMO nosi Vikijeve peruti

MARTA

Kaj je?

TOMO

Viki visi!

ZORČI

Kaj dela?

TOMO

Visi! Samo ven sem stopil, pogledat sem šel, kje je moj bivši šef – povem ti, da je tvoja kelnarica navadna lažniva rit – stopim nazaj k šanku in Viki visi tam na tisti svoji kolebnici ... Mater, kam naj dam to perje?

ZORČI

Pa kaj mu je – kurcu? Še v plenicah je pa mi gre to delat! Froc, proc! Kje je?

TOMO

Na štengah! A ni bil nocoj čudno oblečen? Viki niti pod razno ne nosi take rutice in kolebnice in take majice!

ZORČI

Kakšne kolebnice?

TOMO

previdno. Tine Maze!

ZORČI

razburjeno. Nisem je videl. Kaj bomo zdaj?

TOMO

Ne vem. Ga greš pogledat?

ZORČI

Ne!

TOMO

Poklicat bo treba ...

ZORČI

Koga?

MARTA
Freuda, če bi bil živ!

ZORČI
Ne zajebavaj! Tomo, ti pokliči, totalno sem presran! Pokliči policijo, bolnico, njegove. Kliči, kliči!

TOMO in NATAKARICA odideta.

ZORČI
poišče pilota in izključi MTV kanal. Kurc - pa taka obletnica mature! Mislij sem, da je Viki en tak fajn tajkun! Sfalil sem! Totalni slepec! Kolebnice sploh nisem opazil! Rutico sem videl ... Nemogoče! Daj, potegni z mene te klinčeve peruti! Kamorkoli se obrneš: neka jajca, neke žrtve, neke katastrofe, neko sranje! Adijo smo, jaz ti rečem ... Kje je mala?

MARTA
V studiu naju čaka. *Se mu približa.*

ZORČI
A je zrasla? Se je spremenila?

MARTA
Zelo lepa je. Polna krasnih oblin.

ZORČI
Čisto tako kot ti. Bova zdaj dala peruti dol?

MARTA
Ja. Stisni me! Močno! Še! Še! Rada te imam! Ubogi Viki! Pa tako krasen človek je bil! Bo Tomo zraven?

ZORČI
Ne! Poskrbet mora za Vikija.

MARTA
Saj je mrtev!

ZORČI
Za mrtve si je treba vzeti čas, Martica! Od mrtvega so koristi. Zakaj - misliš - so si živi izmislili testament? Zato, da si za mrtve vzamemo čas!

MARTA
Molila bom zanj.

ZORČI
Jaz tudi. (Molite tudi vi! Ne, prosim, ne tu! Ko boste doma!)

Premolk.

ZORČI

zamišljeno. Marta, nekaj sem premišljeval: njene otroške obline morava čim prej spraviti na internet. To bo zaslugek!

MARTA

Si prepričan?

ZORČI

prikima z velikimi očmi. Ja. Čisto.

MARTA

močno zažari, topi se. Optimizem pa tak! Rada te imam! *Zamiži.* Stisni me! Močno! Še! Še! Še!

Jo preglasí muzika benda Rukola Oj, mladost ti moja. Zatemnитеv.

KONEC

Opomba

Stavki v oklepaju, ki jih izrekajo osebe te igre, so »brechtovski vpadi« na občinstvo. Izrečeni naj bodo diskretno.

Nezavezujajoč opis oseb

MARTA

Resna in drzna. Tak je tudi njen rdeč kostim. Pozibava se v bokih. Izzivalno je njeno prekratko krilo. Rada pokaže lepo zalita stegna. S svojimi srednje dolgimi temnimi lasmi ima ogromno dela. Na začetku pihačo gladko zavrača, pozneje je ne more nihče ustaviti pri pitju. Preden izpije, si ogleda kozarec, ga objame, gleda vanj od zgoraj, piše vedno z levico. Ko odloži kozarec, si s kazalcem diskretno obriše rob spodnje ustnice. Njena zunanjost daje vtis trdnosti in radoživosti, notranjost polna turbulenc; v ospredje sili nezadovoljstvo.

TOMO

Ubogljiv človek. Konformist. Človek burne preteklosti. Venomer na strani svojega prijatelja Zorčija. Nekoliko umetniškega videza, njegova obleka izstopajoča: bele hlače, bel suknjič, črna srajca, bela razvezana kravata, črni čevlji, črne nogavice, temnolas. Žmeren pivec. Pihačo srka počasi in previdno. Daje vtis večnega stražarja. Slaba kopija filmske figure Jokerja iz filma Batman.

VIKI

Samosvoj in senzibilen. Počasen, študiozen tip. Na trenutke čuden in nepredvidljiv, vase zagledan, tudi trmast in zaskrbljen, zlasti takrat, ko govori o sebi in svoji družini. V glavnem poseda in se posveča svoji športni opremi, še posebej pozoren je do rutice, ki se je dotika in vrti okrog vrata. Le redko dvigne kozarec vina. Ko piše, zlije na dušek: vino in vodo. Odlična kopija Sherlocka Holmesa po eni strani, po drugi lomljiv kot steklo.

ZORČI

*Z eno besedo: *frajer*. Človek prijetnega videza, skoraj debelušen, vsiljiv, njegovo vedenje zmeraj na robu incidenta. Veliko piše. Pije s kratkimi in pogostimi požirkami. Njegovi pogledi švigajo semintja, ponavadi se ustavijo na Marti, velikokrat jo poboža. Rad razлага in maha z rokami, dviga noge in udarja s čevlji ob tla; jih pogosto prekriža in s komolci sloni na kolenih. Igra svojo igro s ciničnim nasmeškom na ustih. Tudi z občinstvom se igra na svoj način. Pogosto dvigne gladko obrito glavo v zrak. Kot da bi premišljeval. Vendar ne. Ko spusti glavo, je grob, skoraj nevaren in gospodovalen. Njegova sovražnost do bližnjih je spretno skrita. Poze in gibi so naravni. Solidna kopija kakšnega samozavestnega in drznega tajkuna.*

NATAKARICA

Lepa, a brez talenta za ta poklic.